

En categories formatives primer persones, després futbolistes

COMISSIÓ ÈTICA ESPORTIVA | 11/02/2022

Els entrenadors tenen un paper fonamental a l'hora de formar els joves jugadors per sobre de la competició i els resultats esportius.

Els que tenim la sort de poder dedicar-nos a gestionar equips de persones, sabem que a més de ser una de les tasques més complexes, és també una de les més agradades. Trobar la persona adequada, per caràcter, formació i experiència, per a un lloc de treball no és fàcil. Que a més aquesta persona encaixi amb l'horari, sou i pugui comprendre i implicar-se en el projecte sol ser encara més complicat.

Si a totes aquestes variables afegeixes que aquesta persona ha de dedicar-se a formar, a ser exemple, a educar a un grup de joves, podem arribar a la conclusió que és una de les tasques més difícils.

Navegant per internet, davant la paraula "il·lusió", trobem definicions de l'estil: alegria i entusiasme que provoca un esdeveniment favorable, esperança, el compliment de la qual sembla especialment atractiu o bé viva complaença en una persona, una cosa, una tasca...

Els amants de l'esport base, en molts casos esport formatiu, veiem en això una escola d'aprenentatge, formació en valors i virtuts; un element de diversió i com no, també de competició. La UEFA defineix el futbol base, com "aquell que juguen les masses a un

nivell en el qual la preparació i l'amor per l'esport és el més important”.

Per a ser pragmàtics, el salt de la il·lusió a la realitat passa entre altres per exercir-se en el treball, l'esforç i la perseverança. Aquí podem trobar la coneguda expressió: “l'únic lloc on l'èxit va abans que el treball és en el diccionari”.

Una il·lusió que materialitzada té molt a veure amb la resiliència, i com a formadors, passa per concretar-se -i ajudar a concretar-, també una llista de tasques, una llista d'objectius concrets, exigents i assequibles. Un pendent formatiu que ens ajudi a aconseguir els propòsits propis d'aquesta edat.

Aquestes tasques i objectius han d'anar acompanyats pel coneixement, per la metodologia i conèixer com fer les coses. Sé de bona font que molts clubs anhlen, s'il·lusionen, amb aconseguir tenir una bona secció de futbol base per ajudar en aquest procés formatiu, però només alguns d'ells, s'han preocupat de formar als seus coordinadors o entrenadors, en com actuar i tractar a aquest grup de joves esportistes. Recorda que ningú dona el que no té. Poder disposar de l'experiència d'un professional de l'educació que orienti i complementi la formació esportiva amb el creixement propi de l'edat, en valors i virtuts és fonamental.

Alguns clubs estan estudiant -aprofitant els dies d'entrenament-, per a donar la possibilitat que en algun dels espais del club es puguin fer les tasques acadèmiques amb el suport de l'entrenador o delegat i fins a algun pare. També d'aquesta manera, des del propi club es coneix l'evolució de l'esportista, per a ajudar-lo a créixer de manera global i no sols des del punt de vista esportiu. És una gran idea que aplaudeixo personalment.

Són centenars, m'atreviria a dir, milers, els partits d'esport base als que molts de nosaltres hem assistit. En ells podem veure com alguns pares, quan acompanyen els seus fills als partits, i des del seu lloc com a espectadors, no estan a la banqueta. Han de saber assumir el seu rol, la seva actitud. Una actitud, a vegades, difícil de conjugar amb la passió per l'esport, passió que ens fa perdre l'objectivitat en molts casos.

Per a transmetre aquest rol a aquests pares, aquesta idea et pot servir: la mateixa actitud que prendríem amb el nostre fill en l'estudi, en els seus jocs, és la mateixa que hauríem de tenir en l'esport. Si no li critiquem l'estratègia en els videojocs, per què ho

**FEDERACIÓ
CATALANA**
DE FUTBOL

Departament de
premsa i comunicació

T. 93 265 24 77 Ext. 2081
premsa@fcf.cat

www.fcf.cat

fem en els partits?

Per anar finalitzant, deixo un parell de frases o idees d'alguns dels referents d'esport base, valors i esport educatiu:

- Pep Marí, en una publicació de Twitter: "Un entrenador no és un dispensador de correccions tècniques, és un educador, un transmissor de valors. És algú que forma a aquelles persones que volen ser millors".

- Adaptant la famosa frase d'Howard Gardner, ve com a anell al dit per a aquest escrit: "no sols hem de preocupar-nos de fer bons esportistes, sinó fer que siguin bones persones, perquè una mala persona mai arribarà a ser un bon esportista ni un bon professional".

Sovint, per la pressió lògica, però que hem de col·locar en el seu lloc, no podem oblidar aquesta idea, fonamental en categories formatives: primer persones, després futbolistes. A més, oblidar que la pràctica esportiva, sense deixar de costat la competitivitat -que és fonamental-, té un component important de diversió, és oblidar-se de l'essencial.

Autor: Àlex Porqueras, membre Comissió Ètica Esportiva de l'FCF.